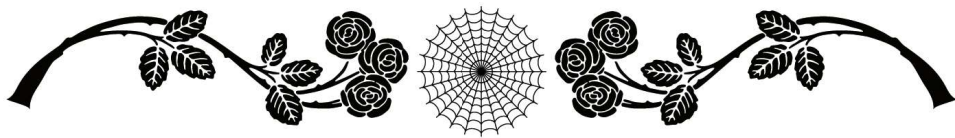

Emma Storris

De Hagetisse's Wyrdbboek

Hoe een oerwaarheid die onze voorouders
al kenden jouw leven beïnvloedt

Eerste druk 2026

© Emma Storris, 2026, alle rechten voorbehouden

Uitgeverij Terra Perdita

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever. Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt voor het trainen van kunstmatige intelligentie of vergelijkbare technologieën.

ISBN 9789492502124

www.hagetisse.eu, post@terraperdita.com

Disclaimer

De in dit boek verstrekte informatie is gebaseerd op langdurige persoonlijke ervaring en inzichten. Dit wil natuurlijk niet zeggen dat andere ervaringen en inzichten minder waard of onjuist zijn.

Dit boek is met de grootst mogelijke zorg samengesteld. Desalniettemin kunnen er in elke uitgave foutjes sluipen. Noch de schrijver noch de uitgever stellen zich aansprakelijk voor enigerlei schade die mogelijkerwijs ontstaan is door onvolledigheden of onjuistheden in dit boek.

In liefdevolle herinnering aan Irene

Your story isn't finished

Inhoud

Voorwoord	9
Inleiding	13
Waar Wyrd vandaan komt	23
Schuld en verantwoordelijkheid in onze maatschappij	28
Wat een geluk!.....	33
Wat Wyrd is	39
Wyrd: een eeuwige wijsheid.....	49
De wegen naar Wyrd.....	59
Wyrd en verhalen	65
Wyrd en tijd.....	77
Wyrd en verantwoordelijkheid.....	85
Wyrd in het dagelijks leven	89
Wandelen met Wyrd	99
Nawoord.....	107

Voorwoord

Dit boek staat al heel lang op de rol bij mij. Ik heb al eerder een poging gedaan om het te schrijven, maar toentertijd lukte het mij niet voldoende om de essentie in woorden te vangen. Iets kunnen uitleggen aan een ander is namelijk nogal ingewikkeld bij zaken als deze en zover was ik toen blijkbaar nog niet. Inmiddels zijn we jaren verder en is vandaag de dag dat ik opnieuw een poging waag en aan het grote werk van het schrijven van dit boek begin.

Het zou best weleens het laatste non-fictie boek van een esotherisch-filosofische aard dat ik schrijf kunnen zijn. Het zou tevens kunnen dat ik dit al vaker heb geroepen, maar dit keer komt het me logisch voor. Immers, we dalen in dit boek zo diep af naar de essentie der dingen dat we in diepere kromten onvermijdelijk anders moeten gaan communiceren. Ik vermoed daarom dat ik na dit boek alleen nog fictie en praktische non-fictie zal schrijven. Zeker weten doe ik dit echter niet en dat geeft niets. De tijd zal het leren.

En daar zit ik dan, in de observatiehut in het bos bij mij om de hoek, de eerste woorden van het Wyrdbboek te schrijven. Het

kwam mij onlangs voor dat dit de enige manier en enige plek was waar ik dit voor mij zo belangrijke boek kon starten. Niet vanuit de praktische en comfortabele omgeving waar mijn werktafel en laptop staan, maar gewoon met het handje. Vanuit het lijf het papier op.

Wyrd is namelijk bij uitstek iets dat alleen vanuit de onderbuik begrepen kan worden. En dus moet het vanuit de onderbuik via mijn taalcentra en handen geschreven worden. Geen filter. Pen, papier en gewoon beginnen met schrijven. Ik kon geen betere plek bedenken dan hier, dicht bij de natuur. In een observatiehut, passend bij het perspectief dat ik ondertussen van de wereld heb.

Wyrd zit diep in ons wezen verankert. Het zit in onze botten. Het was er voordat wij er waren. Zonder Wyrd waren wij er niet geweest. Begrip van Wyrd vraagt dat we culturele conditioneringen van onze hedendaagse maatschappij loslaten. De werking van Wyrd staat namelijk haaks op hoe onze maatschappij ons – onterecht – vertelt dat de dingen werken in het leven.

Dat loslaten is lastig, maar de beloning is een diep begrijpen en gevoel van rust. Voor sommigen zal het zelfs betekenen dat ze lagen in het leven gaan zien die ze voorheen niet herkenden.

Hoe dies ook zij, toen ik vanochtend wakker werd, wist ik dat dit de dag zou zijn dat ik me eraan zou wagen. Het is Samhain,

een belangrijk moment voor de oude Kelten, het einde van het oude en het begin van het nieuwe jaar. Voor mij is dit de tijd van het jaar dat ik me bewust word van het feit dat we rap naar Midwinter toe bewegen. Het is de donkere tijd, de tijd om diep naar binnen te gaan en bij uitstek een tijd om iets te bespreken dat zoveel impact heeft op ons leven en tegelijk zo moeilijk te beschrijven is.

En naar binnen moeten we, tenminste, als we Wyrd willen ontmoeten. Het is altijd aanwezig, diep in ons onderbewuste. Onze verre voorouders leefden hun leven, wetend dat dit principe er continu op inwerkte. Het zal vast niet overal hetzelfde genoemd zijn, maar het was er wel. Steeds meer nadruk op de ratio heeft onze blik vertroebeld, met alle gevolgen van dien.

Begrip van de werking van Wyrd – en meer nog het opnieuw internaliseren van dit begrip – is essentieel voor het geestelijk welzijn van de mens, zeker in deze tijd van zogenaamde keuzevrijheid en meritocratie. Waarom ik dit laatste in deze bewoording zeg, wordt nog wel duidelijk. Ik voel in ieder geval een sterke drang om hierover te schrijven, omdat zonder de herovering van ons echt en diep voelen van dit principe velen van ons zullen verdrinken in onze dwaze wereld.

Als wise woman is een belangrijk deel van mijn werk helen. Dat geldt voor mens en aarde. Wyrd omarmen is een essentieel deel van het helingsproces. Wyrd bewust terug verwelkomen in je leven maakt het verschil tussen je tijdelijk beter voelen, omdat

je bijvoorbeeld aan je dieet hebt gesleuteld, of die verandering het begin laten zijn van een echte oplossing die leidt tot een beter leven.

Ik ben me ervan bewust dat, op dit punt van het boek, je waarschijnlijk nog geen flauw benul hebt van wat ik nu eigenlijk bedoel met Wyrd. Dat geeft niets. Wat ik hoop is dat ik je genoeg heb geprikkeld om door te willen lezen.

Dat je hier bent en deze woorden leest, is je Wyrd. Wat je ermee doet net zo goed. Het had niet anders kunnen lopen.

Dat is meteen de reden waarom het een enorm ingewikkeld proces is om jezelf te veranderen. Ik moet daarom altijd een beetje grinniken als ik mensen hoor beweren dat hun moeder, vader, of die ene situatie de oorzaak is van al hun problemen. Was het maar zo eenvoudig.

Meritocratie is dus niet hoe het werkt. Maar hoe dan wel? Het zal niet als een verrassing komen dat ik nu ‘Wyrd!’ roep. Daar gaat dit hele boek immers over. Maar wat is Wyrd dan? Om dat inzichtelijk te maken, gaan we in het volgende hoofdstuk naar de herkomst van het woord kijken.

Het is overigens niet het doel van dit boek om een allesomvattende uiteenzetting van Wyrd te zijn. Als ik dat zou willen bereiken, zou ik namelijk te veel focus moeten leggen op de geschiedenis van Wyrd en hoe onze voorouders het zagen. Alhoewel dat onderwerp ontegenzeggelijk interessant is – en ik in mijn persoonlijke bibliotheek een ruim assortiment boeken heb die dit onderstrepen – is het niet waar ik op uit ben. Daarbij hadden onze voorouders onvermijdelijk verhalen toegevoegd aan Wyrd die het lastiger maken de essentie te zien, die essentie die het juist zo waardevol maakt, ook in onze tijd. Je kunt daarom Wyrd in de geschiedenis niet compleet behandelen zonder de kernboodschap te verliezen. En dat wil ik absoluut voorkomen.

Mijn doel is het uitleggen van Wyrd zodat mijn lezers kunnen genieten van de vrijheid die Wyrd brengt en daarvoor is een andere, bredere behandeling van het onderwerp nodig. Dat

wil niet zeggen dat de geschiedenis van Wyrd niet aan bod komt, maar dan wel in een mate die mijn doel dient. Het is namelijk niet mijn bedoeling mijn lezer kwijt te raken in een overmatig geschiedkundige verhandeling.

Hoe dies ook zij, laten we van start gaan!

Waar Wyrð vandaan komt

Om uit de doeken te doen wat Wyrð nu eigenlijk is, is de herkomst van het woord onderzoeken een goed begin. Het woord *wyrð* komt uit het Angelsaksisch, de taal van de Germaanse stammen die ontzettend lang geleden een groot deel van Groot-Brittannië kolonialiseerden. Het is verwant aan het Oudhoogduitse *wurt* en ons eigen werkwoord “worden”. Het Engelse *weird*, dat tegenwoordig een andere betekenis heeft gekregen, is er een afstammeling van. In het Nederlands zouden we het Wording kunnen noemen, maar in dit boek houd ik het op Wyrð. Deze term gebruik ik namelijk al ontzettend lang en is voor mij samengevallen met waar het voor staat. Iets dergelijks uitleggen met zoiets beperkts als taal is al lastig genoeg zonder dat ik mezelf in bochten wring om een andere term te gebruiken.

In Oudnoors is het corresponderende woord *urðr* en dat is meteen de naam van een van de Nornen, de drie schikgodinnen van de Germanen. Althans, zo heette een van dit drietal in de Noordse landen. Hoe de Nornen in Nederland heetten weten we niet zeker, maar ze waren er in ieder geval wel. Er zijn afbeeldingen van deze godinnen gevonden en we komen

ze tegen in volksverhalen en sprookjes. Het begrip *wyrd* is dus heel nauw verbonden met de Germaanse mythologie waarin ook mijn wortels zich bevinden.

Wat meer is, schikgodinnen zijn universeel in zo'n beetje alle oude mythologische systemen van Europa. Daaruit kunnen we met grote waarschijnlijkheid concluderen dat ze een gemeenschappelijk Indo-Europese herkomst hebben en dus oud zijn. Ze stammen van voordat onze Indo-Europese voorouders aan het volksverhuizen sloegen, over een groot gebied uitwaaierden, en zichzelf als verschillende volkeren gingen zien. De kennis die aan deze godinnen verbonden is, is zeker even oud of ouder.

Urðr, oftewel *Urd*, is niet de enige van de schikgodinnen wiens naam verband houdt met *Wyrd*. *Verðandi* of *Verdandi* kan net zo goed gelinkt worden aan dezelfde oorsprong. *Werþan*, de Proto-Germaanse stam die waarschijnlijk aan al deze woorden ten grondslag ligt, betekent zoveel als worden, gebeuren, te gebeuren staan. In totaal zijn deze vrouwen dus met z'n drieën: *Urd*, dat wat gebeurd is of geworden is, *Verdandi*, dat wat wordende of gebeurende is, en als laatste *Skuld*, dat wat verschuldigd of verplicht is.

Wat wel interessant is, is de compleet andere betekenis die *Skuld* tegenwoordig heeft. Eenieder zal ons Nederlandse woord "schuld" herkennen in deze naam en dat is volkomen terecht. Dat woord is namelijk een nazaat van *skuld*. Ons woord "schuld"